

- autoritățile statului membru care trebuie să efectueze transferul și, după caz, instanțele acestuia, sunt obligate să elimine orice îndoieli serioase privind impactul transferului asupra stării de sănătate a persoanei interesate, luând măsurile de precauție necesare pentru ca transferul său să aibă loc în condiții care permit protejarea în mod adecvat și suficient a stării de sănătate a acestei persoane. În ipoteza în care, ținând seama de deosebita gravitate a afecțiunii solicitantului de azil în cauză, luarea măsurilor de precauție menționate nu ar fi suficientă pentru a se garanta că transferul său nu va presupune riscul real al unei agravări semnificative și iremediabile a stării sale de sănătate, autoritățile statului membru respectiv trebuie să suspende executarea transferului persoanei interesate până când starea sa o face aptă pentru un asemenea transfer, și
- după caz, dacă s-ar constata că starea de sănătate a solicitantului de azil respectiv nu ar urma să se amelioreze pe termen scurt sau că suspendarea procedurii pentru o perioadă lungă ar risca să agraveze starea persoanei interesate, statul membru solicitant ar putea alege să examineze el însuși cererea acestuia, făcând uz de „clauza discreționară” prevăzută la articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul nr. 604/2013.

Articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul nr. 604/2013, interpretat în lumina articolului 4 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, nu poate fi interpretat în sensul că obligă acest stat membru, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, să facă aplicarea clauzei menționate.

(¹) JO C 22, 23.1.2017.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 12 ianuarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Kúria – Ungaria) – Magyar Villamos Művek Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

(Cauza C-28/16) (¹)

(Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Taxa pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Articolele 2, 9, 26, 167, 168 și 173 — Deducerea taxei achitate în amonte — Persoană impozabilă care desfășoară în același timp activități economice și activități neeconomice — Societate de tip holding care furnizează filialelor sale servicii cu titlu gratuit)

(2017/C 112/17)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Kúria

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Magyar Villamos Művek Zrt.

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Dispozitivul

Articolele 2, 9, 26, 167, 168 și 173 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretate în sensul că, întrucât imixtiunea unei societăți de tip holding, precum cea în discuție în litigiul principal, în administrarea filialelor sale nu este o „activitate economică” în sensul acestei directive, atunci când nu le-a facturat acestora din urmă nici prețul serviciilor pe care le-a achiziționat în interesul întregului grup de societăți sau al unora dintre filialele sale și nici taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor servicii, o astfel de societate de tip holding nu poate beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată achitate în amonte pentru aceste servicii achiziționate, în măsura în care acestea se referă la operațiuni care nu intră în domeniul de aplicare al acestei directive.

(¹) JO C 156, 2.5.2016